

lægge Stat paa, hvad der vedkommer ham. I saadanne Sogneraad vil det ikke finde Sted.

Jeg skal ende med at sige, at jeg er meget vel tilfreds med den Stilling, det ærede Medlem fra Møen har indtaget over for mit Forslag. I Fjor blev det ganske simpelt afvist som noget, der ikke kunde diskuteres om; men i Aar ikke, idet det ærede Medlem i Betænkningen (Tillæg B. Sp. 715) siger i Anledning af den Forhøjelse, han vil have: „Man vil derigennem formentlig inødefomme det berettigede, der ligger til Grund for de forskjellige Forslag, fremsatte fra andre Sider.“ — det vil sige min ærede Nabo og mig — „gaaende ud paa direkte til Kommunen at beskatte bygningssafgiftspligtige Bygninger“. Saa langt hen imod min Anskuelse er det ærede Medlem kommen fra i Fjor til i Aar; jeg mener, det er over Halvvejen, det er snarere $\frac{3}{4}$ af Vejen, og hvis det ærede Medlem vil blive saaledes ved, haaber jeg, at han næste Aar ganske gaar over til mit Forslag eller, da jeg anser den ærede Indenrigsministers for bedre, at han saa næste Aar fuldstændig gaar over til den ærede Indenrigsministers Forslag.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om dette Afslut.

1) Ændringsforslag under Nr. 27 af Bl. u h me:

Lovforslaget affattes saaledes:

„Forslag til Lov

om

Ændringer i og Tillæg til Lov om Landkommunernes Styrelse m. v. af 6te Juli 1867.

§ 1.

§ 18 i Lov af 6te Juli 1867 affattes saaledes:

„Kommunekassens Fornødenheder for det kommende Aar lignes af Sogneraadet under et paa hele Kommunen, dels paa Hartkorn og bygningssafgiftspligtige Bygninger, dels efter Formue og Lejlighed, i et Forhold, som, indtil en Lov om den kommunale Beskatning udkommer, for 3 Aar ad

Gangen for hver Kommune fastsættes af Amtsrådet efter Sogneraadets Forslag, dog at i Fremtiden Kommuneskatten paa Hartkorn ikke kan overstige Gennemsnittet af de sidste 10 Aar.“

§ 2.

Den Stat, der fremtidigt paalægges de i § 1 nævnte Bygninger, benævnes Bygningshartkornsskat og paalignes under den samlede Hartkornsskat.

En Bygnings Hartkorn udfindes af dens Brandforsikringsværdi, saaledes at 7,680 Kr.s Assurance sættes lig 1 Td. Hartkorn, og at Dele af 1 Tønde ikke maa sættes lavere end $\frac{1}{4}$ Alb.

For saa vidt en Bygnings Brandforsikringsværdi formenes ikke at svare til dens Brugsværdi, fordi muligen Dele af samme, saasom Soffel, Kampestenmur eller lignende er undtaget fra Assurance, eller hvis Bygningen aldeles ikke er brandforsikret, kan Kommuneraadet for dens Ansættelse til Hartkorn lade den taksere som fastsat i Lov af 1ste Oktober 1802 § 36.

Det første Aar efter denne Lovs Straftreden kan der dog ikke paalignes en 1 Td. Bygningshartkorn mere end 5 Kr. Stat for Aaret, og hvert følgende Aar ikke mere end 2 Kr.s Forhøjelse, indtil Skatten paa Bygningshartkorn pr. Tønde har naaet samme Højde som Jordbrugshartkornets, hvorefter det fremtidigt følger dette.

Bygninger, hvis Værdi er under 1,500 Kr., og som ubelukkende behøves og benyttes af Ejeren, gives kun $\frac{1}{4}$ Alb. Hartkorn.

Hvor der i Lov af 6te Juli 1867 tales om Hartkorn, bliver dette at forstaa som ogsaa omfattende Bygningshartkornet.

§ 3.

Da Staten maa betragtes som havende Ophold i enhver Kommune, hvor den har Ejendom, bliver den Formue- og Lejlighedsstat, der for saadan Skov- eller Land- eller industriel Ejendom bør tilsvares Kommunen, at beregne, som om nævnte Ejendom var beboet af en prioritetsfri Besidder uden anden Formue. Denne Skatteansættelse skal forelægges Finansministeren inden 1ste Marts, der da efter Samraad med Finansudvalget endelig fastsætter Statens Størrelse. Herved bliver der dog at tage Hensyn til de Legater, Deputater m. m.,